

Przed-
płatni:
(za egz.
nieob-
wiązo-
we) na
miesiąc
grudzień
1,00 zł.

ORZĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA I ZAKŁAD GRAFICZNY — KOŹMIN, UL. PLESZEWSKA 1 — TELEFON 84

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 80

Cena
ogłoszeń
miejscow.
za wiersz
mili-
metrowy
(1-lin.)
lub jego
miejscze
6 groszy

Zezwolenie na kwestę

Pan Wojewoda Poznański zezwolił Zarządowi Kościoła św. Jana Czczciela na urządzenie kwesty na cele misyjne w dniu 6 stycznia 1928 r. po ulicach i lokalach publicznych miasta Krotoszyna.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednio upoważnienia Biura parafjalnego Kościoła św. Jana, w legitymacje osobiste z fotografią oraz w puszkę opieczętowaną i skonstruowaną w ten sposób, aby osoba niepowołana nie mogła puszkę otworzyć bez naruszenia pieczęci.

Nadmieniam, że kwesta na powyższe cele wyznaczona na dzień 4 grudnia r. b. się nie odbyła.

Krotoszyn, dnia 29 grudnia 1927 r.

p. o. Starosty: Skalski.

— L. dz. 9799/27. —

Badanie koni domokrażców.

W roku 1928 obowiązują następujące terminy badań koni domokrażców:

- Dla miasta Dobrzyca i Komisarjatu Obwodowego Koźmin:
 - w Koźmincu (koło oberży p. Sobczaka) 25. I., 14. III., 16. V., 11. VII., 12. IX., 14. XI. od godz. 8,30—9 rano.
 - w Dobrzycu (na targowicy) 15. II., 11. IV., 13. VI., 22. VIII., 17. X., 12. XII.
- dla miasta Kobylina:

w Kobylinie przy ulicy Dworcowej 12. I., 15. III., 10. V., 12. VII., 13. IX., 8. XI. od godziny 8,30—9.

7. II., 17. IV., 5. VI., 7. VIII., 9. X., 11. XII., od godz. 10—10,30 na targowicy
- dla miasta Krotoszyna i Komisarjatów Obwodowych Krotoszyn—Północ i Południe (w Krotoszynie na targowicy) w pierwszy sobotę każdego miesiąca od godz. 8—9 t. j. 7. I., 4. II., 3. III., 7. IV., 5. V., 2. VI., 7. VII., 4. VIII., 1. IX., 6. X., 3. XI., 1. XII.
- dla miasta Zdun na rynku:

w pierwszy piątek każdego miesiąca od 7,45 do 8 t. j. 13. I., (drugi piątek w miesiącu) 3. II., 2. III., 6. IV., 4. V., 1. VI., 6. VII., 3. VIII., 7. IX., 5. X., 2. XI., 7. XII.

Krotoszyn, dnia 24 grudnia 1927 r.

p. o. Starosty: (—) Skalski.

— L. dz. 1056/27. —

Badanie zwierząt przeprowadzanych przez granicę z Polski do Niemiec.

Badanie zwierząt przez niem. lekarza weter. przeprowadzanych przez granicę odbywać się będzie w roku 1928 w Zdunach w każdą ostatnią środę miesiąca o godz. 9-tej.

Krotoszyn, dnia 29 grudnia 1927 r.

p. o. Starosty: Skalski

— L. dz. 9909/27 —

Zezwolenie na kwestę.

Pan Wojewoda Poznański zezwolił Komitetowi Budowy Kościoła przy Radzie Parafjalnej w Nowejsi na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Komitetu na całym obszarze Województwa Poznańskiego w czasie od 1. I. 1928 r. do 30. VI. 1928 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie względnie uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i upoważnienie powyższego Komitetu oraz w listy składowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 28 grudnia 1927 r.

p. o. Starosty: Skalski.

Starosta: Dr. Wieczorek.

— L. dz. 9993/27 —

Kurs na oglądaczę mięsa i trychinoskopistów.

Powiadamiam, że z dniem 3-go stycznia 1928 roku rozpocznie się 5-cio tygodniowy kurs dla kandydatów na oglądaczę mięsa i trychinoskopistów w rzeźni miejskiej w Bydgoszczy.

Kandydaci chcący brać udział w wspomnianym wyżej kursie, mogą się zgłosić w wyżej podanym terminie u dyrektora rzeźni miejskiej w Bydgoszczy — lekarza weterynaryjnego pana Kwiatkowskiego, przedkładając na jego ręce umotywowane podanie, przy dołączeniu dokumentu urodzenia, świadectwa zdrowia i moralności oraz wianserożenie napisanego życiorysu.

Opłata za 5-cio tygodniowy kurs badania mięsa łącznie z trychinoskopią, po myśli rozporządzenia Województwa Poznańskiego wynosi 50,— złotych za dwutygodniowy kurs trychinoskopii 30,— zł od każdego uczestnika.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 30 grudnia 1927 r.

p. o. Starosty: Skalski.

Starosta: Dr. Wieczorek.

— L. dz. 10108/27 —

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne w sprawie wściekliczny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wściekliczny w Taczanowie dom. powiatu pleszewskiego i Skalmierzycach Nowych powiatu ostrowskiego, zarządzam do celu ochrony przed wściekliczną na zasadzie § 18 i następnych ustawy dot. chorób zaraźliwych u zwierząt z dnia 26. 6. 1909 r. (Dz. U. Rz. N. str. 519) i na zasadzie rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 24. VI. 1924 r. (L. dz. 3278/24 i. D.) co następuje:

§ 1.

Ustanawiam **obwód obserwacyjny** i wcielam do niego następujące miejscowości:

Pleszew miasto, Tomaszew, Taczanów, Korzkwy, Mamoty, Skrzypna, Piekarczów, Boradów, Malinie, Kowalew, Baranówek, Nowe Wólś, Ciarnuska, Karmin, Karminiec, Karmin Nowy, Karminiek, Lubomierz, Łasew,

Dobranadzieja, Ludwina, Sowina Błotna, Sowina, Bógwidze, Bógwidze-Kotarby, Borucin, Bronów, Grudzielec, Grudzielec Nowy, Krzywosądów, Zychlin, Kuczów-Chrzanów, Kuczów, Janków, Wszółów, Ordzin, Cieśle, Kajew, Chorzew, Zielonałaka, Brzezie, Tursko, Lenartowice, Zawidowice, Pacanowice, Prokopów, Marszew, Wola Duchowna, Czechel, Pawłówek, Gutów, Gałązki Małe, Gałązki Wielkie, Pawłów, Kotowiecko, Gtórski, Zakowice, Leonardów i Droszew,

§ 2.

Wywóz psów z zamkniętego obwodu jest zakazany. W wyjątkowych wypadkach zezwolić może na wywóz miejscowa władza policyjna za poprzednim zbadaniem przez pow. lekarza weterynaryjnego.

§ 3.

Wszystkie psy w obrębie zamkniętego obwodu winny być trzymane na uwięzi lub zamknięte, a prowadzić je wolno tylko na smyczy i z kagańcem.

§ 4.

Wolno jednak używać psy z obwodu obserwacyjnego do zaprzęgów oraz na pastwisku do strzeżenia bydła pod warunkiem, że są zaopatrzone w mocny kagańiec. Używanie psów do polowania bez kagańca i smyczy jest o tyle dozwolone, o ile psu paza czasem samego polowania należy się kagańiec i smycz.

§ 5.

Psy używane do pilnowania zwierząt domowych znajdujących się w oborach, stajniach, chlewach i t. p. muszą być uwiązane w ten sposób, ażeby nie mogły zetknąć się z zwierzętami tam umieszczonymi.

§ 6.

Każdy pies winien być zaopatrzony w trwałą widoczną obrozę i oznaczony albo za pomocą znaczka kontrolnego dowolnego kształtu sporządzonego z metalu i umieszczonego na obroży, albo też za pomocą widocznego i trwałego napisu na obroży. Znaczek kontrolny wzgl. napis na obroży winien zawierać nazwę powiatu, gminy i pełne nazwisko właściciela psa, wzgl. zakładu i t. p., którego własność stanowi. O ile dot. gmina prowadzi ewidencję psów, można na znaczku kontrolnym umieścić zamiast nazwiska właściciela, liczbę porządkową książki ewidencyjnej, pod którą pies został zapisany. Znaczenie powyższe nie obowiązuje co do psów, zaopatrzonych w podatkowy znaczek kontrolny, zawierający nazwę miejscowości i liczbę porządkową, książki ewidencyjnej, pod którą został zapisany w liście podatkowej.

O ile pies znaczek lub obrozę zgubił, właściciel winien założyć zaraz nowy znaczek (obrozę). Koszta znaczenia ponosi właściciel psa a w razie niezamocności gmina.

§ 7.

Wszystkie psy napotkane na wolności wbrew niniejszemu rozporządzeniu w gminach wiejskich, mogą być natychmiast zastrzelone przez osoby uprawnione do noszenia broni, jak organy polic., służba leśna, organy celne, stróże i t. p. W gminach miejskich natomiast walążące się psy będą wyłapywane i ubijane przez osoby specjalnie w tym celu wyznaczone i to na koszt właścicieli, którzy nadto zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej w myśl § 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie weter.-polic. wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlega karze więzienia do lat dwóch lub karze grzywny do 3 000 zł (§§ 74--77 ustawy o chorobach zakaźnych u zwierząt z dnia 26. 6. 1909 r. (Dz. U. Rz. N. str. 519) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1. 8. 1924 r.

w przedmiocie zmiany przepisów o wymiarze grzywny i t. d. (Dz. U. Rz. P. 1924 str. 1250).

Pleszew, dnia 30 grudnia 1927 r.

Starosta: Dr. Wiczeorek.

— l. dz. 9745/27 —

P. Burmistrzowi w Pleszewie, pp. sołtysom i przełożonym obszarów dworskich wyżej podanych miejscowości polecam, aby rozporządzenie niniejsze natychmiast ogłosili w sposób tam praktykowany i przypilnowali dokładnego wykonania razem z Policją Państwową.

Pleszew, dnia 30 grudnia 1927 r.

Starosta: Dr. Wiczeorek.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(Ciąg dalszy.)

Art. 7. Zwalczanie na podstawie rozporządzenia niniejszego zaraźliwych chorób zwierząt, znajdujących się pod zarządem władz wojskowych, a stanowiących własność Państwa, należy do zakresu działania Ministra Spraw Wojskowych.

Władze wojskowe i cywilne obowiązane są zawiadamiać się wzajemnie o wybuchu i wygaśnięciu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Postępowanie względem zwierząt, wymienionych w ustępie pierwszym, znajdujących się czasowo lub stale poza obrębem zarządzanym przez władze wojskowe, jak również zwierząt, znajdujących się w tym obrębie a nie stanowiących własności Państwa, uregulują wspólnie Minister Rolnictwa i Minister Spraw Wojskowych.

Art. 8. Minister Rolnictwa jest władny:

- zezwalać dla celów naukowych zakładom i instytucjom naukowym na traktowanie zwierząt chorej i podejrzanych w sposób odmienny od przepisanego w rozporządzeniu niniejszem.
- normować postępowanie przy zwalczaniu zaraźliwych chorób koni, przebywających w państwowych zakładach chowu koni.

Art. 9. W wypadku niewykonania zarządzeń, wydanych z mocy rozporządzenia niniejszego lub z mocy rozporządzeń na niem opartych, właściwe władze administracyjne mogą przeprowadzić wykonanie tych zarządzeń na koszt osób obowiązanych do wykonania.

ROZDZIAŁ II.

O środkach przeciw przyniesieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z zagranicy.

Art. 10. Zabrania się sprowadzać z zagranicy i przeprowadzać przez terytorjum polskie zwierzęta chore i podejrzane, zwłoki, części zwierząt i wytwory z takich zwierząt oraz wszystko co prawdopodobnie jest rozsadnikiem zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 11. Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzeń dozwalać pod określonymi warunkami, ograniczać lub całkowicie wzbraniać sprowadzenia z zagranicy i przeprowadzenia przez terytorjum polskie zwierząt, zwłok, części zwierząt i wytworów zwierzęcych oraz wszystkiego, co może być rozsadnikiem zarazy, jak również sprowadzenia z zagranicy surowiec i szczepionek dla celów weterynaryjnych oraz preparatów do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych. W braku takich rozporządzeń sprowadzenia z zagranicy i przeprowadzenia przez terytorjum polskie wymaga w każdym poszczególnym wypadku uprzedniego zezwolenia Ministra Rolnictwa.

Jeżeli wymiecione wyżej surowiec, szczepionki oraz preparaty mogą być stosowane również w medycynie, rozporządzenia i zezwolenia, o których mowa w artykule niniejszem, będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia poddać obrót zwierzętami i przedmiotami, mogącymi być nościcielami zarazków, na przylegających do granicy obszarach takim ograniczoniom, które w razie przyniesienia z zagranicy zaraźliwej choroby zwierzęcej umożliwiłyby jaknajrychlejsze jej ujawnienie i stłumienie.

Art. 13. W razie groźnego niebezpieczeństwa przyniesienia zarazy Minister Rolnictwa po zastosowaniu środków ochronnych, wymienionych w artykułach 11 i 12 mocne jest w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zarządzić odkażanie osób, przybywających z zagranicy i ich rzeczy.

Art. 14. W razie groźnego niebezpieczeństwa przyniesienia z zagranicy księgosuszu Minister Rolnictwa zawiadomi właściwego ministra, który zarządzi strzeżenie granic przez siłę zbrojną.

Art. 15. Przepisy rozdziału niniejszego nie naruszają zobowiązań przyjętych przez Państwo w umowach międzynarodowych.

ROZDZIAŁ III.

o środkach przeciwko zaraźliwym chorobom zwierzęcym w kraju.

Art. 16. Wojewodowie mogą w celu ochrony od niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządzić:

- a) ograniczenie lub wzbronienie osobom, mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, misiarze, osoby handlujące i t. p.), wstępu do stajen, obór, chlewów i t. p.;
- b) oczyszczanie i odkażanie ramp i miejsc tymczasowego postoju na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz wagonów kolejowych, statków i innych środków, użytych do przewozu zwierząt i wytworów zwierzęcych, tudzież narzędzi i przedmiotów, użytych przy ładowaniu i wyładowaniu o ile oczyszczanie i odkażanie nie jest w obowiązujących przepisach przewidziane;
- c) zaopatrzenie rzeźni i targowisk (miejsc spędu zwierząt) w urządzenia zabezpieczające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego, jak również oczyszczanie i odkażanie; zupełne odosobnienie targowisk (miejsc spędu) zwierząt użytkowych i hodowlanych od rzeźni i targowisk zwierząt rzeźnych;
- d) zaopatrzenie stajen zajęznych i przedsiębiorstw handlu zwierzętami w urządzenia umożliwiające oczyszczanie i odkażanie;
- e) zaopatrzenie grzebowisk, rakarni, zakładów utylizacyjnych, garbarni i innych przedsiębiorstw przerobu zwłok zwierzęcych i surowców zwierzęcych w urządzenia, zabezpieczające od roznoszenia zaraźliwych chorób zwierzęcych;
- f) zaopatrywanie psów w obroże z podaniem na nich znaków umożliwiających ustalenie miejsca zamieszkania i nazwiska posiadacza;
- g) prowadzenie wykazów stanowienia koni;
- h) badanie w pewnych odstępach czasu zwierząt, używanych w przedsiębiorstwach przewozowych wskutek sposobu ich użycia stykających się często ze zwierzętami innych posiadaczy lub miejscami ich postoju, zwierząt używanych w kopalniach, w handlu domokrażnym i zwierząt będących w posiadaniu osób nie mających stalego zamieszkania.

Art. 17. Wszelkie inne zarządzenia poza wymienionymi w art. 16 należą do Ministra Rolnictwa. W szczególności Minister Rolnictwa może zarządzić:

- a) badanie zwierząt przez państwowych lekarzy weterynaryjnych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych;
- b) zaopatrywanie w świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt będących w posiadaniu osób handlujących, oraz zwierząt dostarczonych: na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania na targowiska, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne;
- c) rejestrację i znakowanie zwierząt, będących w posiadaniu osób handlujących;
- d) prowadzenie przez osoby handlujące wykazu zakupionych i sprzedanych zwierząt;
- e) zaopatrzenie mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw, w urządzenia, zabezpieczające od roznoszenia zaraźliwych chorób zwierzęcych i umożliwiające oczyszczanie i odkażanie;
- f) poddawanie nadzorowi weterynaryjnemu w oznaczonym zakresie przetargów zwierząt, zakładów tuczenia dla celów przemysłowych, krowiarni, wspólnych pastwisk, stajni zajezdnych, przedsiębiorstw handlu zwierzętami, stawów rybnych, wylęgarni, zimochowów i urzędzeń dla przechowywania ryb;
- g) określenie warunków zarobkowego, leczenia i trzebieżenia zwierząt przez osoby nie posiadające dyplomu lekarskiego weterynaryjnego.

Art. 18. Wytwarzanie i wprowadzanie w obrót szczepionek i surowic dla celów weterynaryjnych oraz preparatów do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych, wymaga uprzedniego zezwolenia Ministra Rolnictwa, który może zarządzić państwową kontrolę wyrobów tych oraz wyrobów zagranicznych.

Jeżeli wymienione wyżej szczepionki, surowice i preparaty mogą być stosowane również w medycynie, zezwolenia lub zarządzenia kontroli wymienione w artykule niniejszym mają być wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 19. Wszelkie targi, jarmarki i pokazy zwierząt, rzeźnie publiczne i prywatne, mleczarnie, lecznice i uzdrowiska dla zwierząt podlegają nadzorowi weterynaryjnemu władz administracyjnych, który określoni będzie przez Ministra Rolnictwa.

Mniejsze targi i pokazy zwierząt mogą być przez Ministra Rolnictwa od nadzoru powyższego zwolnione.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dział nieurzędowy.

K o m u n i k a t.

1. Na podstawie umowy zawartej przez Polskę w dniu 4 listopada rb. z Niemcami rozpoczną Niemcy od początku 1928 r. wypłacać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom należne im renty za nieszczęśliwe wypadki przy pracy i z powodu niezdolności do pracy (inwalidztwa), których wypłatę wstrzymały z powodu ich pobytu w Polsce.

Ci robotnicy rolni, którzy otrzymali w Polsce zasiłki, nie mają potrzeby wnosić nowych podań o renty niemieckie gdyż Zakłady Ubezpieczeń Społecznych, które dotąd wypłacały im zasiłki, same zażądają od Niemiec podjęcia wypłaty należnych im rent.

Ci zaś robotnicy rolni, którzy zasiłków nieotrzymywali powinni w czasie najbliższym przesłać wszystkie rentowe dokumenty niemieckie (orzeczenie przyznające rentę i wstrzymujące jej wypłatę z powodu ich pobytu w Polsce) do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych).

2. To samo odnosi się do robotników rolnych, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi przy pracy w Niemczech już po dniu 31 grudnia 1926 r.; poza tym nie wolno Niemcom wypłacać im jednorazowej odprawy zamiast renty, Niemcy muszą więc wypłacać im rentę wypadkową i to za czas od wypadków, z nie dopiero od dnia 1 stycznia 1928 r. (jak się płaci tym polskim rencistom którzy wcześniej ulegli wypadkowi), rodziny ich zaś powinny otrzymać od Niemiec, o ile robotnik rolny zginął w Niemczech na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, pośmiertne i odszkodowanie niewypłacone mu w chwili śmierci.

3. Od 24 listopada 1927 r. nie wolno już w Niemczech w ubezpieczeniu na wypadek choroby, niezdolności do pracy i od wypadków odmawiać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom wypłaty rent z powodu ich obywatelstwa polskiego lub pobytu w Polsce, muszą być pod każdym względem traktowani tak jak ubezpieczeni robotnicy niemieccy.

4. W razie pokrzywdzenia przez Niemiecką instytucję ubezpieczeniową winni się zainteresowani zwracać o pomoc do Konsulatów polskich o ile przebywają w Niemczech, zaś do Ministerstwa pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych) o ile przebywają w Polsce.

Przetarg przymusowy.

W środę, dnia 4 stycznia 1928 r. o godz. 12-ej, w Mokronosie (dominjum) sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę:

1 stóg pszenicy.

Wdowczyk

komornik sądowy w Krotoszynie.

Przetarg przymusowy.

W środę, dnia 4 stycznia 1928 o godz. 10.30 w Benicach (zagr. J. Kostki) sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę

1 połowczyk.

WADOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.

Przetarg przymusowy.

W środę, dnia 4 stycznia 1928 o godz. 11 w Benicach (zagr. J. Serka) sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę

1 krowę czerwono-bestrą.

WADOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.

WĘGIEL

opalowy, przemysłowy, kuzienny i koks z kopalń: „Król“, Bielszowice i „Knurów“ koncernu „Skarboferme“, (dawno Königsgrube, Rheinbaben i „Knurów“) dostarcza wagonowo

„PETOW“

Polskie Towarzystwo Węglowe Sp. z o. p.
telefon 321 **Bydgoszcz** ul. Gdańska 25

Przetarg przymusowy.

W czwartek, dnia 5 stycznia 1928 r.

o godzinie 9 w Kobylinie (kolodziej Warchalewski) sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę: **dwadzieścia dwa koła do wozu nieoprawne i 1 kółko do łazicki**

Wdowczyk, komornik sądowy w Krotoszynie.

Przetarg przymusowy.

W czwartek, dnia 5 stycznia 1928 r. o godz.

9,30 w Kobylinie ul. Kolejowa 205 sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę:

1 maszynę do szycia.

WADOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.

Przetarg przymusowy.

W czwartek, dnia 5 stycznia 1928 r.

o godz. 12 w Lutogniewie

(zagroda Szym. Witka) sprzedam publicznie najwięcej dającemu za gotówkę:

1 żreboca i 1 cielaka.

Wdowczyk, komornik sądowy w Krotoszynie.

ogłoszenie sprzedaży drewna

Dnia 7 stycznia 1928 przedpoł. o 9 1/2 godzinie

sprzedawać się będzie publicznie najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą w krotoszyńskim sądzie w Rozdrażewie

z leśnictwa Rozdrażewek

ca 35 m³ budulcu dębowego z kwadry 28
„ 200 mp. szczap opałowych „

Państwowe Nadleśnictwo Jasnopola.

Polecamy na dogodnych warunkach i po przystępnych cenach:

dachówkę cementową

zaprowadzoną od przeszło 25 lat,

rury cementowe

wszelkich rozmiarów

plyty chodnikowe

wyloty do dren

Krotoszyńska Fabryka dachówek, cegieł

i wyrobów cementowych

T. z o. p.

Telefon nr. 99 — — — Telefon nr. 99

SAGOL

nie jest margaryną, w zupełności się nadaje do smarowania, gotowania i pieczenia i posiada smak masła naturalnego.

Dostać można w lepszych składach masła i towarów kolonialnych.